

KELET

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Előfizetési díj

vidékre postán vagy helyben házhoz
hordva:

Egész évre	12 frt.
Félévre	6 „
Negyedévre	3 „
Egy hóra helyben	1 „
Vidékről egy hónapra előfizetést nem fogadhatunk el.	

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik minden nap, az ünnepeket követő napok kivételével.

Hirdetési díjak:

Ötödik hasábozott garmond sor 6 kr. árs
Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb
és gyakori hirdetéseknek külön kedvezményt
nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:

Bécsben: Oppelik Alajos (Wollzeile 22), Haasen
stein et Vogler
Wien
Wallfischgasse nr. 10.

Nyilvtári cikkeik

garmond sora után 25 kr. fizetendő.

Szerkesztői szállítás:

Belső-szénutca 16. szám, hová a lap szellemi részét illető
közlemények czimzendők.

Az értékes cikkek díjaztatnak.

Kéziratok nem adnak vissza.

Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések
küldendők.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„KELET”

politikai és közgazd. napilap

1873 utolsó negyedére.

A „KELET” előfizetési ára:

Egy évre	12 frt.
Félévre	6 frt.
Negyedévre	3 frt.
Egy hóra	1 frt.
Egyes szám ára	5 kr.

A lap szétküldésénél előforduló zavar
kikerülése tekintetéből vidékről 1 hónapra
előfizetést nem fogadhatunk el.

Az előfizetési pénzek, legcélszerűbben pos-
tai utalvánnyal, kiadó Stein János könyv-
kereskedéséhez küldendők.

Nyolcz egyszerre beküldött előfizetés után
tiszteltepéldánnyal szolgálok.

A „KELET” kiadóhivatala.

A polgármester-választás kűszöbén.

Kolozsvár, 1873 nov. 26.

Városi bizottságunk a polgármesteri di-
szes állomás betöltésére a hó 29-ét tűzte ki
s így első felvonása azon tragediának, melynek
setét színhelye a közelmúlt időkben Kolozsvár
várossa volt, végéhez közelít...

Nem czélunk ez alkalommal a tragedia
egy részleteinek ismétlésére bocsátkozni.
A történelem muzsája leend hivatva igazságos
ítéletet mondani annak szerzője felett, de alig-
ha tévedünk, midőn azt állítjuk, hogy e muzsa
ajkairól az ítelet hozatal pillanatában helyben-
hagyó mosoly ellebbenni nem fog. De elodáz-
hatlan polgári kötelességünknek tartjuk — fu-
tolog bár — jellemző pillantást vetni a hely-
zetre, mely jelenleg egész kérlelhetlenségében
előttünk áll.

„KELET” TÁRCZÁJA.

Nymphäa.

Elbeszélés.

Írta: Jensen Vilmos.

(Folytatás.)

A kecsény újjak nem mozdultak, nyugton ma-
radtak a kézben s Nymphäa félig nevetve, fé-
lig sajnálkozva így szólott:

— Te szegény isten, beteggé lettél és vizle-
vessel kelle táplálkoznod? De később bizonyos-
bón kárpótlád magad az aranyszínű borból, mely
miként Merkur mondá egyszer minapában a mint
erre vevé utját, ott nagy bőségben terem és az ot-
tani balandók, vegyítetlen minőségben és rettentő
nagy korsókból isszák.

Ne szépitd e tettetted Apollo, mert ezt is lát-
ni fogta Luna.

— Néha, kecsény Nymphäa; mert ama folyó
aranyforrás, mely a Neckár hegyéből csörgedez
édesen hozta emlékembe az Olymp nektárját s mi-
dőn szívemet áthévité, újból érzem isteni voltomat
és hogy lebegő szárnyaim sem hiányzanak, melyek
visszaszállítsanak — mihe lyt akarom — a balhata-
lanok közé. — Igen, ekkor érzem, hogy lantom
arany burját most is, mint eddig hatalmában ál-
lanak, hogy abból a lelkesültség, szépség, zenge-
nek szót —

— Kezei önkénytelenül záródtak össze a ke-
csény ujjacskák felett; ezek kissé nyugtalan, de
alig észrevehető mozdulatot tettek:

— Szépségét? minek?

— A létnek szépségét, melyet mi kölcsönzünk
a balandóknak, viszonzá gyorsan az ifjú, s a kis kéz
megnyugodva pihent. De bölcsességet is jöttem én
tanulni a földre, és gyakran ültem hosszú órákon

A sorompók föl vannak nyitva. Résztünk-
ról azon biztató meggyőződésben éltünk, hogy
ha a küzdőterem tölönás nem is lesz, de nem
is következnek be azon — mondjuk ki őszintén
— azon szegényes helyzet, melyben ma
„kincses” Kolozsvár várossa van. Csaldotunk.
A hivatottaknak — kiknek nevét a való-
di közvélemény ajkára vette — ha nem is
nagy, de diszes sora félrevonult s a polgár-
mesteri választás küzd-homokján e pillanatban
egyetlen egy férfi alakja magos'ik ki; Si-
mon Eleké. A mint halljuk versenytársa nem
lévén, a választási urnából kétségkívül az ő
neve fog — nagy többséggel — napvilágra jöni.

Miben található föl e kikerülhetetlen és
elvitázhatatlan tény nyitja? E kérdésre recir-
minatiók nélkül felelni igen nehéz. E férfi
nevéhez Kolozsvár multjában a legszomorubb
emlékeknek egész raja fűződik, míg fénypont
benne alig található, legalább is igen kevés
arra, hogy halántékai köré a köztisztelőt és
elösmérés fonja koszorúját. Tagadhatatlanul igen
tehetséges ember s általában az értelmi quali-
fikációnak nem közönséges mértékével bír s
oly időben élünk, midőn a régmúlt időknek
már már bemohosult emlékeiben él csupán az
a patriarchalis, hogy ne mondjuk együgyű fel-
fogás, mely nem kizárólag az értelmi qualifi-
káció cultusában találtá üdvét, hanem azoktól,
kiket vezérferfiak gyanánt a köztisztelőt pie-
destáljára emelt, megkivánt még valami egye-
bet is.

Bir-e e férfi s ha igen, minő mértékben
ez utóbbi kellekkel? annak vitatása kívül esik
e lapok körén s inkább a „Magyar Polgár”
ítélő széke elibe tartozik, mely e kérdést már
el is döntötte s számára a széplőtlen hazafiak
Pantheonában helyet biztosított.

Ez areopagi csalhatatlan ítéllettel szemben
hivatkozhatnánk történeti s így senki által két-
ségbe nem vonható tényekre. Elbeszélhetnők,
hogy e férfi 1862-ben, midőn városunk al-
kotmányos uton választott egész tisztikara in-
kább választotta a szűkölködés kenyerét, hogy-
sem az egész nemzet közvéleményével szemben
az abszolút hatalom szolgálatához szegődött vol-
na: e férfi helyén maradt. Földézhetnők
polgártársaink emlékébe ama szomorú idöket,
midőn városunk, mint egy ember állott föl s

át, az őz szakállú vénnek lábainál a tudomány
templomában, mely annak tudni vágyó apostolai szá-
mára építettett, s hallgattam Aesculap titokza-
tos oktatásait. Éveket tölték el e titok kutatásában,
tanulm a füvek becsét ismerni és a mesterséget,
hogyan ismerjük meg az érlüktetéséből, a szív mó-
lyének benső titkait —

Igy szólvá szeliden és bizalmasan simultak új-
jai a finom kéz körül.

— És mit fedez fel tudományod, okos köve-
tője Aesculapnak kezem fürverésében? kérdéskör-
dos hangon Nymphäa.

— Széld annak lüktetése, mintha nem ne-
hezeltne a kézre, mely azt fogva tartja, s mégis
erős, mint forrás, melyet nyugtalanul hajt a felzajló
áradat. De ott alant a mélyben, mely azt magában
rejt, fényesen csillog az aranytól, és drága kövek
sok színű ragyogása látszik, és miközben kezem,
fűlőz hasonlóan szájására figyel, hullámain különös
hangok szállnak fel hozzám, mint öröm, és elfo-
gult félelem, mint vágyakozó remény és epedés.
És a figyelőt is megragadja ez érzés, szívéig
hat az áradat, ajkait felzajló édes titkos vágy ned-
vesíti, vonja lefelé —

A kis kéz csendesen megmozdult, s igye-
kezett kiszabadítani magát, de úgy látszik félt e
czélt erőszkos elvonás által érni el, eagedett, s
hagyta a reáhajló forró ajkakát megpihenni azon.
De a kéz tulajdonosnéja így szóla:

— Elárultad magad Apollo! Aesculap alárcza nem
neked való. Hinni akarom hogy szorgalommal ta-
nulád mesterséget, de fűlled megcsalt.

Ugyan mitől is félne, és lenne elfogulva e szí-
get kis nymphäaja, és miután epedne ő?

De még egy más mesterségről szólál az előbb,
arról, mely a te képedet viseli homlokán Apoll, és
mesterét imádja benned — a költészetről. Tehát er-
ről, az oly szép hangzásúról, tégy nekem gyorsan
bizonyoságot. és foglald az óra elröppent perceit, a
mely minket ily különösön hozza egymáshoz az arany
szavu költészet egy szép jelmondatába össze.

(Folyt. köv.)

ismételten oly férfiakat választott képviselőül,
kikről előre tudta, hogy az alkotmányosság ut-
járól el nem tántoríthatók s akkor e férfiak,
ki Kolozsvárt ma a helyzet ura, csupán a
különbén conservatív Hajnaldok s Kemény Fe-
renczek honfiai érvelései voltak képesek az
utolsó pillanatban rábírn arra, hogy a törvény-
telen szebeni Landtag termében a Koronakkal
és Toth Samukkal egy padra ne üljön. Rámu-
tathatnánk a városi képviseletnek amaz impo-
sans gyűlésére, midőn 1867-ben, alkotmányunk
restitutója első pilanataiban e férfi a Schmer-
ling korszak alatt viselt dolgairól számot akart
adni: a felzudult közvélemény elvonta tőle a
szót s az első alkotmányos választások után
nem, csak a pótválasztás alkalmával adott szá-
mára helyet a képviseletben... Kérdhetnők:
hol vannak itt a politikai moral követelményei
tisztelőben tartva? De hagyjunk ezt; hiszen —
bár honfi érzésünk nagy önmegtagadásába ke-
rül, jelszavunk ez: „fátyolt a multakra.” Mert
van hitünk nekünk is a tévedések helyreállítá-
sában, a bűnök expiatiójában s lehet, hogy vá-
rosunk leendő polgármestere is befogja bizo-
nyítani, hogy az individuumok multjának törté-
netéből merített tapasztalatok nem szolgálhat-
nak mindig a jövődöre vonatkozó következte-
tések biztos alapjául. Igaz, hogy városunk köz-
életének legközelebből lezajlott eseményeiért
is a felelősség sulya nem kis mértékben az ő
vállaira nehezu s új pályáján végzendő hű és
odaadó szolgálatai által kell neki azokat expi-
alni. Mert azt, hogy pár nap mulva a választ-
ás küzd-homokján versenytárs nélkül fog meg-
jelenni, örökre szomorú emlékü küzdelmek előz-
ték meg.

A felekezeti és pártviszály lángja föl lön
szitva; oly természetellenes koalíciók jöttek lét-
re, melyek nem a város jól felfogott érdekeinek,
csupán a szenvedélyek felzaklatott hevének
lehettek szülöttei s épen azért életük nagyon
ephemer. E koalíciók szét fograk mállani; a
fáklyák lángja, mely az ünnepeit ablakait be-
fogja világítani, elhamvad s a diszbeszéd hang-
zatos szavai elnémulnak... következik a szol-
gálat nehéz terhe. — Nem a rehabilitáció
komédiáját kell végig játszani s rövid fél vagy
egy év mulva az olcsó babérokon megpihenni,
hanem a verejték hullatásig, az istenadta erő-

Szordahelyi Kálmán utolsó napjai.

(Orvosi naplóból.)

(Folytatás.)

Pár perezt mulva megérkezett dr. Nobl is.
Kálmán arra kérte velejött vendégeit, hogy vonu-
janak kissé a mellékszobák egyikébe, mert — tevé
hozzá tréfásan — „a doktorok meg akarnak vizs-
gálni.”

A beteg művész bevezetett kis szobájába s be-
tette maga után az ajtót. Hármán voltak együtt.
Ő, dr. Nobl és én. Egy halálra ítélt s két vizgas-
zostó. A kegyelem az istennél volt.

Kérelmünkre letévé öltönyt a könnyedén ve-
tette magát alacsony pamlagjára, hol annyira szere-
tett mindig heverészni, illatos szivarfüst közt olvas-
gatva a párisi színpadok legújabb sensationális ter-
mékeit.

Hanyatt fektettük s újra megkezdődött a vizs-
gálat. Ugy szerettem volna meggyőződni arról, hogy
mindaz, a mit első látogatásom alkalmával észlel-
tem, káprázat volt csupán. Hátha csaldótam akkor,
hiszen csaldózni emberi dolog. — Lehet, hogy a vér
agyamba tödult, midőn hozzá lehajoltam s az okozá
a zugást fülemben, nem pedig az a „zörög” ott az ő
szívében, mely a szívhangok helyett jelentkezett.

Midőn az inget szétnyitottam mellén: előttem
állt ismét a kérlelhetlen való. Ott volt az a vibráló
hely, mely alatt — mint egy törbe került madár —
a nyugtalan szív vergődött. Ujjaim hegyével meg-
érintém e helyet s kartársam szemébe néztem — Ő
megértette azt, a mit mondani akartam neki s né-
mán bólintott fejével. É s Kálmán? Kálmán azalatt
névetett és tréfált, bohó gyermek gyanánt, ki gond-
talaul ül a magasban, az ablak párkányán. — Alát-
ta a mélység, hol össze fogja zuzni magát, de ő
mitsem törődik a veszéllyel s csak kaczag, csak
bolondozik. Aztán tovább folyt a vizsgálat. — Meg-
határoztuk a szív nagyságát, mely messze túlhaladta
„reades” határait s ismét pontosan megfigyeltük
a „zörejeit.” Nem lehetett semmi kétség a kórha-

nek összerokadásáig megharcolni ama nemes
harcot; megvalósítani ékesen szóló tettekkel
ama biztató kilátásokat és ígéreket, melyek
megelőzték a dicsőség polczára emelkedhetést;
regenerálni e sokat zaklatott, de az anyagi és
szellemi erőnek gazdag kincseit magában rej-
tő várost s fölemelni azt arra a magoslatra,
melyre méltó. Ez lesz a valódi czáfolat, mely
eltompíthatja a rágalom falánkjaait elnémit-
hatja a gyanu suttogásait s termékenynyé te-
heti azt a földet, melyből az igaz tisztelőt,
hála és elismerés pálmája virulhat föl.

Mi Kolozsvár várossa megválasztandó új
polgármesterének az ilyen munkához életet és
erőt kívánunk!

Egy hang.

— A nap hírei közül a „P. N.” azokat so-
rolja elő, melyek tudomás szerint némi alappal bir-
nak. Mint, ugymond, minden miniszterválasg alkalmá-
val, ugy természetesen most is, pártunk köréből nagyon
soknak tekintete Csengery Antal felé fordul, s bizo-
nyára mi örülnénk annak a legjobban, ha e nagy
államférfiat a miniszteri székből üdvözölhetnők.
Csengery egészségi állapota azonban, melyet a kép-
viselői s bizottsági működés is már nagyon megvi-
sel, fájdalom, alig engedi meg neki, hogy a minisz-
teri tárczát elvállalja. Széll Kálmán bizalmas barátj
körben határozottan megtagadja a tárcza vállalat.
Weningert pedig ettől hasonlóképpen fontos okok
tartják vissza. Különbén megjegyzendő, hogy mind-
ezen combinatiók nem a legújabb keletűek; Kerka-
poly lemondási szándoka ezeket már régebben in-
dokoltá tevé. A Szilávy-Ghyezy combinatio, mint
alkalmunk volt meggyőződni, a képv. körök nagy
részében kedvező fogadtatásra talált, s azon baráti
levelek, melyeket Ghyezy Kálmán a legutóbbi na-
pokban a baloldal s a Deákpart köréből vett, meg-
győzhették őt, hogy épen nem áll „egy magában,”
mint ezt híes nyilatkozatában kijelentette.

— A főrendiház nov. 25-ikén rövid ülést
tartott, melyen a közjogi bizottság jelentése értelmé-
ben a horváth kiegyezésről szóló törvényjavaslat el-
fogadtatott s átküldetett a képviselőházhoz.

tározat felett. Hanem azért, mig Kálmán köztünk
volt, mi is csak ugy könnyedén beszéltünk az egész
dolog felől s tréfáira tréfával válaszoltunk. Arczun-
kon nem vehetett észre semmit, a mi nyugtalanít-
hatta volna.

Aztán felkértük, hogy távozzék a mellékszo-
bába s mulassa magát addig vendégeivel, a mig mi
itt „tanáskozunk.”

— Azt hiszem — mondam kartársamnak Kál-
mán távozta után, — hogy ez esetben nincs köztünk
véleménykülönbség. Az objectiv jelenségek oly praeg-
nansak, hogy a tévedhetetlenség egészen kizárják. A haj
természeténél fogva, ez esetben gyógyulásról szó sem
lehet. Még azt is kétlek, hogy bármely módon ony-
hulást tudjunk neki szerezni. Fődolog az hogy el-
hárítsunk körülé mindent, mi baját súlyosbithatná s
gyorsíthatná a lefolyást. Itt Pesten kedélye nyugodt
nem lehet. Önnek is van tudomása azon kellemet-
lenségekről, melyeknek az utóbbi időkben, a színházi
ügyek miatt, ki volt téve. Azon rajongás, melylyel
nemzeti intézetünkön csügg, azon vágy, hogy annak
fölvirágzására valamit cselekedjék: nem fogják őt
nyugodni hagyni egy perczig sem.

Sőt, ha mindezt abstraháljuk is: a színház kö-
zelléte, az előadások, collegái, kikkel összejön s kik
a deszkákon játszanak, mig ő, mint egy Prometheus,
a tétlenesg sziklájához bilincselve, mindezt csak néz-
ni kénytelen: naponta fel fogják kedélyét zaklatni
s attól tartok, hogy sokkal előbb áldozatul esik há-
jának, mint egyelőre gondolnók. Ennek tolytán én
határozottan a mellett vagyok, hogy hagyja el Pes-
tet, még pedig mielőbb. A visszavonultság, a nyu-
godt élet, a pihenés s ama baráti kör — mely sze-
retettel veszi őt körül — jótékony hatással lesznek
rá, s azon rövid időtartam alatt, melyet még a föld
felett tölt, meg lesz óva mindazon keserűségtől, mely
ittmaradása esetében valószínűleg reá várakoznék. —
Mit szól ön ezen tervemhez?

Collegám ki leverten nézett maga elé, tö-
kéletesen egyetértett velem. Nem volt legkisebb el-
lenvetése sem.

— Fogaras vidékének f. hó 24-kén tartott bizottsági ülése minden zaj nélkül folyt le, határozatai azonban legkevésbé sem különböznek az eddigiektől. A belügyminiszteriumnak még az 1870. évben kelt sürgetése ellen a magyar nyelv használatát illetőleg ismét egy felirat határozatot. 3 felfüggesztett vidéki tisztviselői ellen megindított fegyelmi vizsgálat 54 szóval 4 ellen megszüntettetni határozatot. A virilesek névkorának összeállítása tudomásul vétetett és Metianu János indítványára a bizottság egy kérelmet intéz a belügyminiszterhez, hogy Demusián Áron ellen a kereset szüntetessék be.

Kolozsvár, nov. 27. 1873.

(B.) Ghyezy Kálmán újlag elfogadta a képviselő jelöltséget, természetesen ismeretes programnyilatkozata értelmében.

Komárom város bal- és jobboldali választói egyesültek, nemcsak a Ghyezy személyében, hanem elveiben is. Tehát Ghyezy meg fog választatni s befog lépni a képviselőházba.

Kerkapoly és Tisza miniszterek lemondtak.

Sennyei b., a mint látszik, az eddigigé határozottabb szerepet készül játszani s eddigi nyilatkozataiból eléggé kiviláglik, hogy ő ma is inkább a dicasterialis mind a parlamentaris rendszer változtatással nem az alkotmányos szabadság tágítására, hanem inkább annak korlátozására törekednek.

Csernátorny, a Tisza Kálmán organumának, az „Ellenőr”-nek szerkesztője szintén a rendszer változtatást sürgeti, de más szempontból s kétségen kívül csak oly feltétel alatt lépne be egy az egyesült két nagy részről alakult pártba, ha a coalitio a baloldali kör nov. 7-diki határozata értelmében történe, az az: nem lenne egyebet, mint darab időre mellőzését az 1867-diki kiegyezés feletti vitáknak.

A gr. Lónyay könyve is épen most jelent meg. Minden párt és minden pártágyalát újabb élet-jeleit adja s ebből kifolyólag természetes, hogy a válság minden pártban általános, kivéve a szélső bal, melynek tagjai a felforgatási rendszerben mindnyájan belenyugodnak.

Honatjaink kétségen kívül igen nehéz napokat élnek s nagy felelősséget vonnának magokra, ha nem lennének képesek egy oly többséget alkotni, mely elég erős támaszul szolgáljon egy oly miniszteriumnak, mely képes is, kész is, józan democrat alapokon vinni keresztül a szükséges reformokat és rendszerváltoztatásokat.

Ha a megtörténik, a mindenfelől mutatkozó sokaság válság egyszersmind forduló pontot fog képezni azon ut felé, melyen haladva hazánk sebb jövője anyagi és szellemi felvirágzása megszilárdítható; míg ellenkező esetben egy oly lejtőre jutunk, mely könnyen az enyészet felé sodorhatja nemzünket.

Vesztegetni való idő már nem sok van, mert közeledik az ominosus 12-ik óra.

Nézetünk szerint Szilágyi miniszternek nem lemondani, hanem magát és pártját megerősíteni kell s a Déák-pártnak nem elcsüggedni, hanem tenni kell s nem volna helyes magát sem az 1867-iki közjogi alapokról sem a reform-kérdésekben a józan democrat irány alapról, letereltetni engedni.

— Én tehát — folytatam tovább — tudtára adom neki tanácskozásunk eredményét, ha nincs önnek ellenére. Tudom, hogy ez fájni fog neki, talán megkísérli majd az ellenszegülést is, de mi rendületlenül megmaradunk határozatunk mellett.

Ezzel kinyitottam az ajtó szárnyát s patient-sünetet beszéltem. Arcunk ismét a lehető legderültebb volt, mert nem akartuk, hogy rajtuk az aggodalomnak még csak nyomát is észrevegye.

— Kedves Kálmánom — így szóltam hozzá — mi megbeszéltek állapotodat s teljesen egyetértünk egymással mindenre nézve. Szívujod nem sulyos ugyan, de nem is jelentéktelen. Nyugodt életmód s derült kedély mellett nincs mitől tartanod, ellenben az izgatottság, felindulás sokat árthat. Első és főjavallatunk tehát, hogy a szinpadtól ideiglenesen meg kell válnod s visszavonulnod valami csendes helyre, hol nem izgat, nem bánt semmi.

Kálmán megdöbbsz; az első pillanatban alig tudott szóhoz jutni. Meglátszott rajta, hogy erre még sem igen volt elkészülve. Végre habozva mondá:

— Jó, jó. Hiszen én mindent megteszek, de időt csak adok mégis? Mikor kellene eltávozzom?

— Minél előbb. Pár nap múlva.

— Pár nap múlva? De hiszen az lehetetlen!

Kötelezettségeim, —

— Nincsenek kötelezettségeid.

— Az igazgatóság.

— Orvosi bizonyítványt állítunk ki, s meg vagyok győződve, mikép az igazgatóság nem fogja ellenezni, hogy megtegyd azt, mire okvetlen szükséged van.

Kálmán gondolkodóba esett. A vidorság, a föl sem vevés kifejezése eltűnt arcáról. Talán még betegsége sem fájt neki annyira, mint a távozás gondolata.

— Lásd, édes barátom, — mondtam neki — hiszen ez csak „ideiglenesen” történik. Tudom, hogy az áldozat nagy, a mit tőled követelünk, de ezen

A balközép azon tagjai, kik még ma is a nov. 7-iki alapokon állnak, hihetőleg nem fognak csatlakozni, de ha nem is csatlakoznak, biztos lehet reményleni, hogy nem fogja a vizet sem a reactio sem a szélső bal malmára hajtani.

A válság már soká nem tarthat, s nem is volna jó, ha tartana, mert könnyen oly izgatott állapotot idézhetne elő a hazában, mely aztán teljes lehetetlenné tenné a szerencsés kibontakozást.

A hon-atyák tehát gondolják meg, hogy mindnyájan reménnyel tekintünk feléjük, bizunk, hogy egyenkint képesek félretenni minden mellékérdekeket s a történelem lapjain egy szép lapot biztosítani a nevék számára.

A képviselőház-ülése nov. 25.

Szeniczey Ödön jegyző olvassa a múlt ülés jegyzőkönyvét, mely észrevétel nélkül hitelesítettik.

Elnök ezután a huszonnöt évi trónralépés alkalmából az uralkodóhoz küldendő küldöttség tagjaivá ajánl 23 képviselőt.

Elfogadjatik.

Bakcsi Ferenc háromszéki Szemerja község és Sepsi-Szent-György mezőváros több lakosának kérvényét nyújtja be önálló nemzeti bank felállítására. (Élénk helyeslés balról.)

Vidliczkay József ez után az iránt tesz kérdést, mikor fog megválasztatni a naszódvidéki erdők ügyének megvizsgálására kiküldetni elhatározott bizottság. A miniszter nem adja be jelentését, hanem azért a háznak kell ez iránt intézkedni.

A ház a jövő hét elején fogja a bizottságot, mely öt tagból álland, megválasztani.

Wächter Frigyes jegyző olvassa a közp. bizottság jelentését s a II-ik és IV. oszt. különvéleményét.

Székely Kálmán: Az 1874-iki budget tárgyalásánál konstataltatott, hogy a pénzügyi helyzet kedvezőtlen, óvatosságra int. Az azóta bekövetkezett nagy csapások még rosszabbá tették a helyzetet. Az ország financiaiális helyzetét ismertetni, annak képét adni nem tartja a mai nap feladatának, s nem fog abba belebocsátkozni. Mert a mai tárgyalás szükség-szerűsége egyszersmind lehetetlenné teszi, hogy a tárgyalás azon nagy, egy pár nap tartamába bele nem szorítható keretbe öltse. Ugyis a fedezet megállapításánál azon helyzetben lesz a ház, hogy mindent megbeszélhesse. E két oknál fogva most csak a kérdésre szorítkozik.

A kérdés az: szükséges-e, elkerülhetlenül szükséges-e kölcsön, jelen terjedelmében szükséges-e, s végül a jelen kölcsön szükséges-e? A kiadások ez évi megállapodásakor a jövedelmek s kiadások közt közel 15 milliónyi házag támadt az idén, melyre a pénzügyér egyéb utasítást nem kapott, mint hogy igekezzék függő adóssággal fedezni. E házag, a rossz év folytán a jövedelmek kevésbé folyván be, még növekedett s így a jelen évben, részben hiányzó kiadásai fedezet, részint elmaradt, de megszavazott kiadás révén 30 millióra rug. A jövő 1874-ik évre eltagadhatlanul szintén nagyobb lesz a hiánylat, mint eredetileg tervezve volt. Nagyobb lesz a vasutakamat-biztosítás, nagyobb lesz végre a hiánylat a jelen áldozatot a saját javadért s kedves nő megnyugtására hozod. Válassz ki magadnak oly helyet, hol jó emberek, hozzád vonzó barátok vesznek körül s hol távol vagy a zajtól s kedélyizgató hitátásod körtől. Menj Erdélybe, vagy, ha semmi áron nem akarsz messze távozni: vonulj a főváros közepébe, például Gödöllőre, hol a természet kellene, a a felség, üde levegő jótékonyan fognak reá hatni. Egyébiránt te tudod, hol éreznéd magadat legjobban s nekünk mindegy, bárhová mégysz is, csak Pestet hagyd el.

— De ily gyorsan —

Gondold meg, hogy száműzetésed nem tart oly sokáig. Pár hónap az egész. Akkor aztán ismét visszatérsz, friss erővel, nyugodt kedéllyel. Meg vagyok győződve, hogy akkor az a rakoncátlan szív nem fog úgy kinézni.

— Legyen. Alávetem magamat ezen drákói szigornak is, de pénteken még csak szabad föl-lépem?

— Miért nehezited meg hivatásunkat? Azt hiszed, hogy mi zsarnokoskodni akarunk feletted? Azt hiszed, hogy volna kedvünk tőled ily áldozatot követelni, ha azt okvetlen szükségének nem tartanók?

— Hát isten neki! — sohajta fel Szerdahelyi — pedig ugy szerettem volna „Mercutio” szerepét még egyszer eljátszani!

— Tehát annál maradunk. Ma este játszol utoljára.

Kálmán szóltanul nyugított kezet. Milyen nehéz gondolatai lehettek azalatt, míg kezemet kezében tartá.

Midőn távozni akartunk, ő ezen szavakkal tartott vissza:

— Apropo! hát írjátok meg az orvosi bizonyítványt.

(Folytatás következik.)

kölcsön kamatai folytán. Ez az eredetileg 23 millióra tett hiányt 28 millióra emeli. De ezenfelül nem fognak befolyjni a jövedelmek, ép a jelen év csapásai folytán; s ha még hozzá vesszük a rendk. fedezetbe felvett oly jövedelmet, melyre most már nem lehet számítanunk, e réven mintegy 13—14 millióra lesz szükségünk. S így az összes, általunk igényelt összeg 73—74 millió. Ez összeg nem teremthető elő, csak rendkívüli uton.

A rendkívüli ut nem lehet más, — csak a kölcsön. — A szükség elismertelven, a kérdés csak az lehet, a jelen kölcsön elfogadható-e vagy nem. Sulyosak és terhesek a feltételek, kétségtelen. De a kérdés csak az, képessé teszi-e a kölcsön s egyedül teszi-e lehetségessé, hogy az ország a jelen válságos helyzetből szabaduljon s zavaros viszonyaiból kibontakozásra törhessen. A p. ü. bizottság az európai pénzpiacz jelen helyzetében nem lát más módot, nem lát más lehetőséget, melyet reánk a kényszer parancsol, mint a kölcsön felvételét. Eza kibontakozás egyedüli módszere. És ez szolgáljon válaszul a különvélemény azon pontjaira, a melyek a kölcsön drága voltát bizonyítgatják. A különvélemény második része azt mondja, hogy azért is ellenzi a kölcsönt, mert míg a fedezendő hiány 80 millió, nekünk itt csak hetvenöt millió névszerinti értékre köttetik kölcsön s így nem is elégséges. — Erre nézve megjegyzi, hogy ezt a kiadásoknak nem egyszerre való szükségére pótolja s kiegyenlíti. Kéri a jövő helyre-pótlásának kieszközlésére a javaslat elfogadását. (Helyeslés jobbról.)

Horn Ede: Hosszu beszédében a kölcsön ellen szól. (Folyt. köv.)

BELFÖLD.

Helyreigazítás. Medgyes, 1873 november 24.

A nagyszabeni „Siebenbürgisch Deutsches Wochenblatt” 47 számában egy névtelen levelező elferdített és a t. olvasó közönséget távra vezető értesítése jelent meg.

Az ügy és igazság érdekében bátor vagyok a t. szerkesztő urat felkérni, miszerint szíveskedjék jelen helyreigazításom számára becses lapjában egy kis tért engedni.

Ugyan is az értesítő a névtelenség köpenye alá bujva, alkalmat vesz magának Medgyesszék Communitása által hozott határozatok szellőztetése mellett, e szék telekkönyvi tisztázó bizottmányának keblü ügyeibe is avatkozni. Elősorolja: hogy „előtt három héttel feladás következtében egy biztos jött ide, a ki az iroda ajtóra kifüggesztett német feliratot, mivel az nem magyar nyelven volt eszközölve — letépette.”

Ez előtt három héttel nem biztos — mint tudósít ur írja — hanem maga a telekkönyvi igazgató ur volt Medgyesen, és tudomásom szerint nem azért rendelte a hivatalos czim felirat levételét, mivel az nem „Tuhutum nyers nyelvében” volt írva, hanem mivel már előskult és piszkos volt. — Ha ezen nevetni valót talál t. tudósító, — akkor gyermekek jó humorának csak gratulálhat.

Azon körülmény pedig, a mi ártatlan jókedvének oly hirtelen nyakát szegi — hogy a községek telekkönyvi munkálatai egyeztetés nélkül tisztázatlanak, parolámra biztosítom, hogy alaptalan, mivel a munkálatok egyeztetődnek, csak hogy más alakban mint eddig.

Ha vette volna magának t. tudósító ur azon fáradságot, hogy a telekkönyvezési művelettel, csak bár némileg megismerkedjék bizonynyára nem kiált fel: hogy „Und was das bedeutet, kanu man eich denken!” mert a mi a telekkönyvi munkálát lényegét illeti, az a helyszínen eszközöltetik, és pedig a birtokos és birtoka között ugyan azonos-ság megállapításával és ha a birtokos birtokával szembeállított és ugyanazonos-sága megállapított, minden birtokrészlet a jogviszonya kinyomozása alkalmával a tulajdonos részére nyitott jegyzőkönyvbe iktattatik, ez neki felolvasatván azt aláírja és ezáltal elősmeri, hogy minden részlete telekkönyvezve van, ezután az inpurum munkának összeállítása következik és ezt követi a tisztázás.

Ezen tisztázó irodában pedig, mind ily módon beadott munkálatok tisztázatlanak.

A tisztázás az inpurumok lemosolása, tehát csak mechanicus művelet; a tisztázató ily körülmények között csak is technici jóságáról lehet felelős. Tehát ebből átláthatja a t. értesítő ur, miszerint kétségbejítő felkiáltását gyöngéd vidámsága örmére meggazdálkodhatta volna.

E nemes szék még hátralevő munkálatainak végbefejzésével a mult hó vége felé azon czéliből lettem megbízva, hogy a telekkönyvi intézmény jótékony-ságát a nemes közönség mielőbb élvezhesse. Ezen czél elérhetése legszentebb törekvésem is, és tisztából kifolyólag biztosítom mind a nemes szék érdemes közönségét, mind pedig a t. tudósító urat, hogy a felügyeletem alatt elkészülendő munkálatok alakilag jók lesznek.

A mi pedig a nagyon is „Volksthümlichen Ausdrük „Fliegende Corp.” elnevezést illeti, csak annyi megjegyzésem van: miszerint ezen testület életkor, nem a Medgyesi torony gombjának feltételétől datálódik.

Mártonffy Béla,

m. kir. telekkönyvi felügyelő biztos.

Külföldi szemle.

Kolozsvár, nov. 27.

A francia nemzetgyűlés nov. 19-ki ülésben dönt el Mac-Mahon hatalma meghosszabbításának kérdése. Érdemesnek tartjuk tehát e nevezetes ülést kissé terjedelmesebben ismertetni.

Az ülés 1/2 2 órakor nyitott meg. Első szónok René Goblet volt.

Rocher kijelenti, hogy sem Mac-Mahonnak, kit 20 év óta ismer, sem a kormánynak nem ellensége, de kötelessége megvizsgálni, ha vajjon practikus és az országra nézve áldáshozó-e a hatalom meghosszabbítás. Önök uraim, tegnapi félbeszakításuk által azt mutatták meg, hogy nem akarják feladni monarchikus terveiket, ha pedig ez így van, mi lesz ama 7 évi elmozdithatatlanságból, melyet ma meg akarnak alkotni? Önök el fognak tűnni — és a 7 évi meghosszabbítás nem lesz egyéb üres szóval. (Bravó balról.) Én nem attól tartok, hogy a marsal igen sokat fog uralkodni, hanem attól, hogy igen keveset. Dictatúrától nem lehet félni. Szólv a szilárd kormányt szereti, minő volt a császárság alatt.

Én nem vagyok ellensége a meghosszabbításnak, ha aztán azt tehetjük, a mit nekünk tetszik. (Derűtség. Felkiáltás: A császári hg nagykörűségéig!) Ha oly utógondolatom volna, milyennel a közbeszólv gyanusit, nem lennék becsületes ember, én csak az ország javát tartom szem előtt. (Zaj jobbról.) Mondják meg önök az országnak tisztán, hogy mit akarnak — Megadhatják-e önök az országnak a nyugalmat, biztosságot és tartósságot. (Egy hang jobbról hát önök? — Garini (bouapartista:) Igen!) Az országot csak a népre való hivatkozás által lehet megnyugtani. A népre való hivatkozás: a jog. (Zaj jobbról. Franklieu: Ellenkezőleg épen a plebiscitum volt az ok, mely miatt, nem kellett volna háborút viselni. A nemzet souverainitas nélkül csak bűnös intézményeket lehet alkotni.

Ezután kifejti, hogy a nemzetgyűlés eddig nem volt képes semmi állandót alkotni, most már az a kötelesség vár reá, hogy azt mondja az országnak válaszul!

De ettől félnek, mert attól tartanak, hogy az eredmény forradalmi lesz. Választás! Én jól tudom, mi a választási küzdelem. (Általános derűtség.) Sept. 4-kéről nem akarok szólvni, nem rágalmazom, mert minden rágalom alatt áll! (Viharos zaj balról.) Én csak azt akartam mondani, hogy az tanulság lehet a közérkölsiségre, (Roppant zaj. Felkiáltások: Önnek nincs joga a közérkölsiségről beszélni!) Nyugodtan várom az ország ítéletét. Roppant izgatottság.)

A roppant izgalom következtében az elnök kénytelen volt 25 percze felfüggeszteni az ülést, melynek ujra megnyitával Naquet lépett a szószékre, ki szintén a népre való hivatkozás mellett nyilatkozott.

Laboulaye kifejti, hogy a népre való hivatkozás lehetetlen. Végre azt ajánlja, hogy a ház vagy fogadja el a bizottság többségének javaslatát vagy pedig oszolja fel. (Felkiáltások: Szavazzunk!)

Raoul Duval azt kívánja a háztól, hogy vagy fogadja el a népre való hivatkozást, vagy oszolja fel.

Ezután elnök szavazásra bocsátja a népre való hivatkozás iránti indítványt. A szavazás eredménye 5 órakor kihirdettévé: mellette szavazott 88, ellene 499.

Ennek eldöntése után tárgyalásra kerül Depyre következő javaslata:

1. A végrehajtó hatalom hét évre Mac-Mahon tábornagra, magentai hgre bizatik e törvény kihirdetése napjától kezdve! e hatalom „köz társasági elnök” ezimmel és az eddigi feltételek mellett gyakoroltatik, kivéve, ha az alk. törvények azon némi változtatásokat tennének.

2. E törvény kihirdetése után három nappal egy 30 tagu bizottság választatik, hogy az alk. törvényeket nyilvános ülésekben tárgyalja.

Depyre e javaslat indoklására emel szót, kifejti a különbséget ez s a bizottsági többség javaslata közt. Constátálja, hogy a bizottságban azért nem jöhetett létre egyetértés, mert a többség bizalmatlansággal viseltetett a kisebbség iránt, pedig — ugy mond — ha nem hisznek őszinteségünkben (balról: nem hiszünk!), érdekeinkben hihetnek bizonyára.

Laboulaye előadja, hogy a bizottság többsége nem gyengíteni, de alkotmányossá és véglegesé tenni akarta Mac-Mahon hatalmát. Most egy 7 évi provisoriumot akarnak csinálni — nemzetgyűlés, kormány, minden ideiglenes, még csak egy ideiglenes nemzet kell. (Tetszés balról.)

Ekkor Broglie hg indítványára az ülés 6 1/4 órakor felfüggesztetik 9 óráig.

Esti ülés. Ennek nyitakor Broglie hg emel legelőbb szót s örömet fejezi ki, hogy a bizottságban nem volt élvizetkülönbség a hatalom meghosszabbítására nézve. Ha ezt megadja a nemzetgyűlés is, csak azt tanúsítja vele, hogy bizalommal viseltetik a tbnagy iránt. Ez pedig nem dictatura.

Mac-Mahon hatalmának meghosszabbítása csak ámitás! Ha önök egy hosszabb hatalmat akarnak felállítani, mint magok fognak együtt lenni, ez nem egyéb, mint jogbitorlás, melyet senki sem fog tiszteletben tartani. (Egy hang jobbról: Ez felhívás a lázadásra.)

Az ország végleges köztársaságot kíván, erre jog van; de önként nem akarják, önként is joguk van arra, de nincs joguk arra, hogy meggátolják az országot abban, hogy a végleges kormányformát megalkossa, miután az önként tehetetlennek bizonyult. (Élénk tetszés balról.)

Ezután éjjeli 11 órakor következett a szavazás Depeyre javaslatának 1. pontja felett, mely 383 szóval 317 ellen el is fogadtatott. Végre pedig Depeyre egész javaslata 378 szavazattal 310 ellen fogadtatott el, tehát 68 szótöbbséggel.

Az al-Wesselényi pöre.

IV. nap.
(Vége.)

Olvastatik Balla József családi értesítője, melyben a gyermekek között vádlott neve is előfordul. E. Van-e megjegyezni valóját? V. Mondtam, hogy én a Balla családba becsapódva, meg is kereszteltetem, tehát nincs mit csodálkozni, ha nevem a családi értesítőben előfordul.

Bíró Károly református lelkész Kolozsvárról, levelében hozzá intézett kérdésre feleli: hogy valószínű, mikép a mostani egyházpecsét használtatott már 1826-ban is; de határozottan nem állítja.

Következik Bod János nyilatkozata, melyben azt adja elő, hogy ha jól tudja, testvére Bod Péter már 1824-ben szent-királyi lelkész volt.

Elnök előadja, hogy Kerekes József tanu ma jelenté, mikép még a Balla születésére, kilétére vonatkozólag lenne némi előadni valója — minek folytán Kerekes József folytatónak kihallgattatik. — E. (tanúhoz) Említé ön, hogy még lenne némi előadni valója. Szóljon! — Tanu: Midőn 1868-ban Perczel Debreczenbe jött, Balla fogadta őt s midőn felmentünk a terembe, Perczel többek előtt és előttem azt mondta Ballának: „Ismerlek mint bátor honvéd-tisztet bravoárjaidból, édes apádat, mint kebelbarátomat ismertem, légy követője apádnak!” — Egszer meg Debreczenben a vasútnál voltam Ballával s ott sűrűttem, midőn a megérkező vonatból egy ismeretlen szöke ur lépett ki, mellém ült s Ballához eme szavakat intézte: „Nem Wesselényi Lászlóhoz van szerencsém?” ha nem mondaná is megismertem volna hangjáról, mely az apjához egészen hasonlít, hisz most is fülemben cseng b. Wesselényi Miklósnak a szava, midőn ön után, ki lovat vitt, lóhátról kiáltá: Megálj kölyök, mindjárt lelőlek, visszajössz mindjárt anyádhoz kezecskölöni, és ön azt felelte vissza: Nekem nem anyám, nem megyek! E. Ki volt az a szöke ur? A nevet nem tudom. — E. Mit mondott az ismeretlen, mikor kiáltott utána b. Wesselényi Ballának és hol? — T. Azt mondta, hogy a kolozsvári országutban 1846-ban történt az eset — Magánvádoló: (beszélő) Akkor már a báró vak volt, nem lovagolhatott. — E. Hogyan van, hogy az esetet tegnapi vallomásán nem említé föl? — T. Azólta jutott eszembe.

Vádlott elvezettetvén, elnök által fölszóllítatik, hogy ha volna még igazoladatai a 4 darab hamis okmány tárgyában, adja elő azokat. V. Engem eléggé igazolnak okmányaim. Különböznék még okmányaim, melyekkel majd több követelést fogok a család ellen indítani, de melyekkel most nem rendelkezhetem, E. Lásza, ha ön megnevezne anyját, lehet hogy ezáltal más fordulat adatnék a dolognak. Mondja meg, ki az a G. T. B.? V. Csodálkozom e kérdés ismétlésén, hiszen már többször kijelentem, hogy azt nem mondom meg. (Nagy hangon s nagy deklamatioval). Erre a kebre — méltóztassék ide nézni — eszközözm, hogy anyám nevét soha sem fogom felfedezni. E. El-e még az a G. T. B.? Nem mondom meg. E. Felfedezte-e nevét valaki előtt? V. Soha.

Következik a 9-ik büntény. E. Vádlottatik ön azzal, hogy a Wesselényiek ellen indított perében következő szövegű hamis esküt tett le. Fölolvastatik az eskü szövege. E. Így tette le ön az esküt? V. Szóval szóra. Most is esküszöm (nagy kiabálással, égre tekintve declamál) atyám szent hamvaira, hogy báró Wesselényi Miklósnak természetes fia vagyok. E. Ne kiabáljon úgy, beszéljen természetes hangon. V. Természetes hang ez tekintetes törvényszék, csak a lelkesültség néha magasabbra emeli. E. Ön elismerte, hogy a keresetlevél, melynek alapján önnek az eskü ítéltetett, hamis? V. Nem egészen. E. De azt is elismeri, hogy a perben nem említette ön meg, hogy azelőtt Balla volt? V. Nem árulhattam el szüleim titkát.

Következik a 10-ik büntény. E. vádlottatik ön azzal, hogy Debreczenben elfogatása alkalmával gyilkossági kísérletet követett el. Beszélje el hogy történt elfogatása? V. Tokajból megérkezvén a vasúton, omnibusba ültem; a városháza előtt az omnibus megállt, és két ember nekem rontott, megfogtak — én földhöz vágtam mindkettőt — aztán menekültem, de a kaszinó előtt megálltam, ott körülvettek az emberek, én kezemből lefelé tartottam a pisztolyt, melyet az oda jövő biztosnak átadtam. — E. Ön az elfogó biztosra futásközben rácsattantotta a pisztolyt? — V. Nem igaz. E. És midőn őnt elfogta, mellének szegezte a pisztolyt. V. Nem igaz. E. Óvakodjék az ily kifejezésektől, milyenekkel művelt ember nem él. V. Olyan emberrel szemben élhet, még egyszer mondom, szemtelen dicsvágyó hazugság. E. S mert ismételte, megvonom öntől a szót s kizeztettem.

Tanu: Juhász Imre debreczeni biztos előadja, mikép fogta el Ballát, hogy ez, midőn menekült előle, egy ízben visszafordult s rá irányzá pisztolyát, midőn pedig utolérte, folytonosan mellének szegezve tartotta a pisztolyát, míg kezéből erővel ki nem vette — Hallotta ön a pisztoly csatánását. — T. Nem. — E. Föl volt huzva a kakas, midőn elvette? — T. Nem. — E. Töltve volt a pisztoly? T. Töltve. — Az elvétel után megvizsgálták a pisztolyt? — T. Igen, a várnagygyal és Halasi Imrével, a gyutacs sara még rajta volt.

Több kevésbé lényeges kérdések után tanu szembesítettik vádlottal, ez minden állítására azt feleli: nem igaz, hazudik.

Nagy Gyula tanu bevezetettik.

E. Mondja ön vádlottnak szemébe, hogy öntől kapott gyutacsot, melyet a pisztolyra rá is tett. T. Igen. — V. Csak golyót adott ön, puska por nálam volt. — T. Azt nem tudom határozottan, hogy kapszlit is adtam. — E. Aunyi azonban bizonyos, hogy ön előtt gyutacsot tett a pisztolyra? — T. Igen.

V. nap.

E. Szándékozott ön a Wesselényi családot 20 ezer forintig bepörölni? V. Ugy van. E. Milyen okmányok alapján akarta ezt foganatosítani? V. Azon okmányok alapján, melyet atyám néhai b. Wesselényi Miklóstól kaptam. E. Hány okmányt kapott tőle? V. Kettőt; egyik 1848. április 22-ről váltó. Elfogadta Wesselényi Miklós báró. Aláírták még a baloldalon Kazinczy Gábor és Vasváry Pál. E. Vádlottatik, hogy az okmányt ön állította volna ki. V. E. fölvéves ellen tiltakozom. E. Hát a másik okmány? V. Ez a másik támogatására lett írva. E. Mikor lett ez? V. Ez is 1848. április 22-én. E. Mikor vette kézhez azt? V. Ugyan e napon. E. Hol? V. Budapesten. E. Mikor átvette, kik voltak jelen? V. Atyám b. Wesselényi Miklós, Kazinczy Gábor a halhatatlan, Vasváry Pál és anyám le volt fátolozva. Csak egy pillanatra emelte föl fátolyát. E. Hol történt az átadás? V. A Zöldfában. Első emelet. E. Melyik szobában? V. A számár nem emlékszem. E. Ön hol volt szállva? V. A „fehér hattyú”-nál. E. Kinek adta ön át a váltókat? V. Elfogatásom előtti napon, 1868. aug. 15-én Tokajban, Nagy Gerzonnak azon utasítással, ha szükség lesz rá, adja át anyám valamelyik rokonának.

E. Ki ez a rokon, kit megnevezett? — V. Ha ezt megmondanám, anyám titkát is elárulnám. Ezt pedig nem fogom tenni soha.

Ezután beismeri vádlott, hogy 1867. decz. 4-én tétre akarta vezetni Nagy Gerzon kebelbarátját. Vádlott. Vele csak mint honvéd egyeztem, tanu lehet rá egész Csemplén. Nagy Gerzon lelkülete költői volt, sok szép verset írt a kassai lapokban. Én is próbálgattam egykor verselni, de biz az abba maradt, csak úgy pehelyszárnnyakon repült képzeletem.

Ezután Nemes Kálmán debreczeni ügyvéd hivatik b., ki azt vallja, hogy akkor vett tudomást vádlott 20,000 forintnyi követeléséről a Wesselényi-család ellen, mikor az egyesbírósnál Wesselényi László már megnyerte a pert.

Ezután Elnök ismét vádlotthoz fordul s kérdi: Miért akart a börtönből megszökni? V. Tagadom! E. Látja ön e kötelet? (Az asztalon heverő kötéltekerésre mutat, mely lepedő, ing, lábravaló foszlányokból van fonva) V. Látom. E. Ön készítette? V. Igen e kötelet én készítettem. E. Miért tette ezt? V. Meguntam az egyhangúságot, társat akartam szerezni. Fontam a kötelet, hogy ráakadjanak s ellenőrül fegyencztársat tegyenek mellém. E. Hát ezen szereket honnan vette? (Negyedik papírba takart apró kék, vörös stb.-re mutat.) Hol szerezte ezeket? V. Fegyencztársaimtól, kik már kiszabadultak. — Vádlott homályos emlékezete után elbeszéli, hogy hányan voltak e fegyenczek, de nevéket elhallgatja. — E. Hát ez iratok? Hol írták? Hol s kitől vette e papírt, tintát s a tollat? V. Egy könyvre írtam alá, szélét levágta, és im... ez iratok e könyv oldal-szelvényeire írvák.

Ezután kir. alügyész a végtárgyalás elnapolását indítványozza, a védő ügyvéd pedig az ítélet kimondását sürgeti, míg Mándi Péter bűnrészes ügyét Pokody Ágost ügyvéd karolta föl, s őt fölmentetni kéri. — Szünet után Elnök jelenti, hogy több ügyes tanu a tárgyaláson meg nem jelent, hogy új fontosabb, terhelő és mentő körülmények merültek föl, tárgyalás bizonytalan időre elnapoltatik, s az ítélet felfüggesztetik.

Törvénykezési csarnok.

A kolozsvári kir. törvényszéknél Gerebecsán Flora elleni emberölés bűnügyben 1873. Novemb. 22-én tartott végtárgyalásnál elnököl Szentiványi Gyula, a kir. ügyészség részéről jelen volt alügyész Drágos Elek, vádlottvédője Polez Rudolf.

Vádlott a kir. ügyészség által az általa Abafáján 1873. Szeptember 19-én, elkövetett azon tényért hogy vádlott elhalt bérés társát Keszütye Konrádot felütlás állapotban azon okból, hogy alvásában háborgatta, fekhelyéből fölgörvén földhöz vágta, a mikor is sértett fejt a kerékhez ütötte, és ezen eset után másnap elhalt, vádlottat a btk. 140 §-ban írt emberölés bűnében bűnösnek, és ezen büntényért 4 évi súlyos börtönrre ítéldőnek kérte.

Védő ügyvéd a büntető törvénykönyv és perrendtartásra alapított beszédében indokolta, hogy btk. 140

§-t emberölés büntény tárgyi tény álladéka megállapítra nincs, mivel a boncz jegyzőkönyvben a koponyacsont megrepedése nem jelezetett; a halál okának állított véres gutta nem külső vér beszivárgás folytán állott elő, sértett pedig, ki mértéken túli szesz italok élvezetéhez szokott és vádlott által történt bántalmazása előtti napon teljes ittas állapotban egy korasmáros által földhöz vágatott, sőt ittasága miatt egy tornáczról leesvén, oly sérülést kapott, hogy egész éjjel esése helyéről felkelni nem tudott, nem zárja ki azon feltevést, hogy sértett a véromlányt ezen körtendbeli esése következtében bekövetkezett agyárzkodáskor megkaphatá, mi szesz italokat túlságosan élvező egyéneknek könnyen bekövetkezhetik, az orvosi vélemény se állítja, teljes bizonyossággal határozottan, hogy sértett, vádlott bántalmazása következtében halt el.

Az alanyi tényálladék jelenlétét is tagadta, mivel vádlottnál elhalt irányában az emberölés bűntényhez megkívántató testisértésre irányzott gonosz szándék hiányzott, sértett vádlottal, mint bérés társával barátságos viszonyban élt, soha közöttük civódás nem fordult elő, sértettnek vádlott általi földhöz ütése testi sértésre irányzott gonosz szándékot nem bizonyít, mivel nyers természetű és elhanyagolt nevelésű egyénként, hová a vádlott is sorozható, számtalanszor fordulnak elő apró civódások és ingerkedések, melyek vége a gyengébb fél földre terítése, de ez nem gonosz célzattal, hanem pajkosságból s hűvű kérdésből történik; kérte, hogy védené az emberölés büntény vádja alól tárgyi és alanyi tényálladék hiánya miatt oldassék fel, és a btk. 335 §-ban írt életbiztonság elleni vétségért vonassék felölösségre.

A büntetés kimérésénél vádlott elhanyagolt nevelését, eddigi feddhetlen előéletét, felhevült kedély állapotát, töredelmes bevallását és bűnbánatát és hibáján kívüli vizsgálati fogságát mint enyhítő körülményeket, melyekkel szemben súlyosító körülmény nem merül fel, ajánlta a törvényszék figyelmébe s kérte a bpr. 286. §. alapján a törvényszék rendkívüli büntetés enyhítési joga alkalmazását.

A kir. törvényszék vádlottat emberölés bűnében a btk. 140. §. alapján bűnösnek és rendkívüli enyhítési jogával élve 2 évi hetenkint egy börtöl súlyosított börtönrre ítélte.

Vádlott az ítélet ellen fellebbezést jelentett be s védő ügyvéd kérte az ítélet kiadványozását. A kir. ügyészség az ítéleten megnyugodott.

A „KELET” magán-távirata.

Feladatott Pesten novemb. 27. 11 ó. 20 p. d. e.
Érkezett novemb. 27. 11 ó. — p. d. e.

A tegnapielőtti minisztertanácsban Szilágyi bejelenté, hogy a decz. második ünnepélyekig helyén marad, azután okvetlenül leköszön; Trefortot vagy Szapáry Gyulát ajánlja királynak miniszterelnökül.

A képviselőház tegnap két ülést tartott, az elsőben Tisza hatalmasan megtámadta a Deákpartot, a coalitio mellett nyilatkozott. Somsich Pál szintén coalitioális miniszteriumról beszélt. Az esti ülésben Horváth Boldizsár remek beszédben szölt Senyei ellen s kijelenté, hogy a Deákpartnak meg van régi zászlója s az 1839-ki magyar pártok fusióját sürgeté. Végül Kerkapoly tartá bucsubeszédét, melyet a mai apok páratlannak mondanak s mely óriási hatást tön. A kölcsön általánoságban s részleteiben elfogadtatott.

NAPI HIREK.

Kolozsvár, november 27. 1873.

— Király ő felsége nagy részvételt kíséri a Deák Ferenc egészségi állapotáról szóló híreket, és mult vasárnap is Bellegrade grófot küldé el Deákhoz, hogy tudakozódjék a király nevében hogy léte felől, és adjon kifejezést azon őszinte részvétnak, melylyel király ő flge a beteg hazafi iránt viseltetik. Deákot e kitüntetés igen megalattotta, de a felindulás megártott neki, úgy, hogy a vasárnap és hétfő közötti éjjeli állapota nem volt oly jó, mint előbb, most azonban már felkelhet, de szobáját még hosszabb időig nem fogja elhagyhatni.

— A városnak ő felsége a király 25 éves uralkodása évfordulójára szerkesztett födölati feliratát a város két országos képviselőjéből: gróf Péchy Manóból és Hajós Jánosból, továbbá dr. ifjabb-Groisz Gusztáv városi képviselőből álló háromtagu küldöttség nyújtja át.

— Bécs községtanácsának küldöttsége decz. 1-én fogja ő Fölségének átnyújtani a nagy arany emlékérmét, este kivilágítást s minden körületben katonai zene lesz, másnap pedig a színházakban (az udvariak kivételével) díszelőadásokat tartanak.

— A torna-vívódnak megnyitási évfordulója a jövő hó 7-én lesz. E napot ünnepélyesen megülik, s dísz tornázást és vívást rendeznek a torna-vívoda épületében. A programot közelebből közzöljük.

— Pichler Bölog, ma rendezi harmadik hangversenyét a nemzeti szálloda egyik emeleti termében. A siker, mit eddigi zeneestélyin buzgó karagunk kivívott, biztosítékul szolgál, hogy közönségünkre ezuttal is valódi műelvezet várakozik, anyavival is inkább, mert e hangversenyeken közreműködők bouquetja Kolozsvár legtehetségesebb művészi erőiből van kiválogatva.

— Az erdélyi kereskedelmi és hitelbank közsene maholnap a legkelendőbb tüzelő anyag lesz. A vegybontások, később a próbafutések már oly ked-

vezően sikerültek, hogy remélhetőleg a m. keleti vasúton igen előnyös szerződést fog kötni a ker. és hitel bankkal pár száz-ezer mássa köszönrre. E köszönrrel egyik igen nagy előny bizonyos kénvegyülék hiánya, mely kénvegyülék a mozdony kazánját néhány év alatt merőben használhatatlanná szokta tenni s mely a hazánkban mávelel által levő többi bányák közseneiben nagyobb mértékben fordul elő.

— Fogarassy Mihály erdélyi püspök egyházmegyéje híveit és papjaitoz hazafias szellemről áthatott körlevelet bocsátott ki, melyben ő cs. és apostoli királyi felsége uralkodásának 25 éves évfordulóján egyházkerületében mondandó hálaima fölöl intézkedik.

— Zwingli, a híres reformátor utolsó ivadéka: Vernaleken német nyelvész neje közelebb hunyt el.

— Salomoni ítélet. Illinoisban közelebb egy vasuti vonat lesiklott s egy utas meghalt, egy másik pedig egyik lábát veszté el. Ugy ez, mint az elsőnek neje, kárpótlást kértek a vasuti igazgatóság-tól. A jury az özvegynek 5000. a lábát vesztett utasnak 15000 dollárt ítél meg. Az özvegy azonban nem elégedett meg az ítélettel s kérdést intézett a bírósághoz: miért ér egy lábász háromszor annyit, mint egy egész ember? A bírő válasza ez volt: A dolog igen egyszerű. Az, ki nek egy lábászra hiányzik, még 15,000 dollárt sem kaphat új lábászát, de egy özvegy 5000 dollár hozományával mindig talál férjet s talán még jobbat is, mint az első volt.

— Borzasztó gyilkosság történt mult vasárnap éjjel M.-Vásárhelyt a szentgyörgy-utoza alsó felében. Egy magánosan lakó özvegy asszonyt, Makainét lakásán kirabolták és a fejére mért erős ütéssel megölték. A vizsgálat erőlyesen foly a tettesek kinyomozására.

Kivonat a „Hivatalos lap”-ból.

— Pályáza a tok. a kolozsvári pénzügyigazgatóság számvevő osztályánál egy számtanácsosi, a kolozsvári fővármihatalnál egy vám-gyakornoki, a kolozsvári pénzügyigazgatóság kebelében egy iroda tisztii állomásra pályázatok vannak kiírva.

— Gr. Kún Istvánnak, Dobai György ismeretlen tartozkodása jogutódai ellen 6720 írt váltóban és járulékaik iránt beadott keresete folytán a perfelvételre a k.-fehérvári törvényszék pertárában 1874 jan. 15-ike tüzetett ki határnapul.

— N.-Enyedi singes kereskedő néhai Székelyhidi János hagyatéka ellen megnyitott csőd befizetettnek nyilvánított, további kielégítési alap hiányában.

— N.-Enyedi kereskedő Bisztritsány Sándor összes ingatlan vagyona felett a csődeljárás alkalmazása elrendeltetett.

— Ferencci Mózes felperes javára 100 írt tőke és járulékaik erejéig Fodorsán Indrka és neje alperesektől lefoglalt ingatlanok a kolozsvári törv. telekkönyvi hatóság irodájában decz. 11-én a becsáron alól is el fognak adatni.

— Néhai Keresztély Ferencnek Felső-Volál községben fekvő ingatlanokból álló hagyatéka-hoz kiz. netalan örökösödési igényt vélnek érvényesíthetni, 45 nap alatt a k.-vásárhelyi törvényszéknél jelentkezhetnek.

— Fogarassvidéken Holbach község határán fekvő gr. Teleky család birtokában lévő „Teleky” védnővű ásványszénátelek üzemen kívüli és a társa járhatatlan állapotban találtatván, a tulajdonosok felhivatnak az elhanyagolásiért magokat igazolni s az üzembé helyezésről intézkedni.

Felolós szerkesztő: Szász Béla

Nyiltér.*)

Minden betegnek erő és egészség
gyógyszer és költség nélkül:
Revalesciére Du Barry.

Londonból. (61—208)

73.621. sz. bizonyítvány

Egyetlen betegség sem képes a delicate Revalesciére Du Barry-nak ellentánni, a mely gyógyszer és költség nélkül meggyógyít minden gyomor-, ideg-, tüdő-, vesemirigy-, nyálhártya-, lélegzés-, hűdős és májbeteg, tuberculo-, aszkor-, tüdővész-, hurut-, emésztéshányt, dugulást, vérhasat, álmatlanságot, gyengeséget, aranyért, vizkört, hideglázt, szédülést, vértórlást, fülzúgást, émélységet és hányást még terhesseget alatt is, diabétes, melancholiát, soványaságot, közsárgyságot, euszt, sápkört. Kivonat 75000 bizonyítványból oly avaválak gyógyításáról, melyek minden gyógyszernek ellent állta.

57942. sz. bizonyítvány.

Gleimach, jul. 14. 1867.

Isten után az ön Revalesciére Du Barry-jának köszönhetem meggyógyulásomat borzasztó gyomor- és idegbajomtól.

Göder János,

a gleimehi esperes. provisor, u. p. Unterbergen

Klagenfurt mellett.

62.914. sz. bizonyítv.

Weskan, 14. sept. 1868.

Minután üdült aranyér, májba és dughús ellen éveken át mindentféle gyógszert sikertelen használtam, késégbeesésben önnek Revalesciére-jéhez folyamodtam. Nem bírom eléggé meghálálni istenemnek és önnek a természet ezen drága adományát, a mely reám néve kimondhatlan jótéteménynyé lón.

Steinmann Ferenc

Táplálkóbb levén a husnál, a Revalesciére áltasakné és gyermekeknél 50-szer olcsóbb a gyógyszerrel.

1/2 fontos bádogszelvényben 1 írt. 60 kr., 1 írt 2 írt 50 kr., 2 írt 4 írt 50 kr., 5 írt 10 írt 20 írt 24 írt 36 írt. Revalesciére kétszersült szelvényben 2 írt 50 írt 60 írt. Revalesciére csokoládéporban és táblákban 12 csésére 1 írt 50 kr., 24 csésére 2 írt 50 kr., 48 csésére 4 írt 50 kr. Porban 120 csésére 10 írt, 288 csésére 20 írt. 576 csésére 36 írt. Kapható Barry du Barry és társai által Bécsben, Wallfischgasse 8 sz. valamint minden városban jó gyógyszerésznél és fűszerárusoknál; a bécsi ház el is küld minden irányba postai utánvét vagy utalvány mellett.

Kolozsvárt: Binder Károlynál, Debreczenben: Miklósvit István a „Kigyóhoz” címzett gyógyszerárúban. Dunán: Jólavárr: Nachera Fálnál. Brassóban: Fabik Ede és Ikellusnál. Gyula-Fehérvárr: Mihelyes Zsigmond gyógyiszerésznél. Marosvásárhelyt: Fogarassy Demeternél. Pesten: Török Józsefnél. Temesvárr: Quiriny Alajos és a város gyógszertárában.

(* E rovat alatti közleményekért csupán a saját hatóság nyában vállal felelősséget. Szerk.

Hivatalos.

Sz. 6650. 1873.

(461)

(2—3)

Árverési hirdetemény.

Marosvásárhely sz. kir. város közönsége folyó év és hó 8-dikán hozott közgyűlési határozata következtében, közárverezés útján haszonbérbe lévén adandó az öt tulajdonosi jogon illető, ezen sz. kir. város bel- és külterületén elfogyasztandó mindennemű pálinka szesz és ezekből finomított italok, kissébb mint öt erdélyi vedret, vagy is egy alsó-ausztriai akót tevő mértékkel korcsomárlásának egészbeni, vagy esetleg a város 4 negyedében, negyediként külön kizárólagos gyakorlati jogát 1874-dik év január-hó 1-ső napjára virradó éjjeli 12 órától kezdve, 1876-dik év december-hó 31-dik napja éjjeli 12 óráig terjedő három évre, a legtöbbet ígérőnek; az árverezés napjára 1873-dik év december-hó 10-dike délelőtt 9 óra, megtartási helyül pedig a polgármesteri iroda tüzetik ki.

Kikiáltási ár város negyedenként 5000 frt. és az egészre nézve 20,000 frtban o. é. bánatpénzül pedig ennek 10% állapított meg.

Írásbeli ajánlatok az árverezés bészartáig elfogadhatnak.

Felszólítanak tehát vállalkozni kívánók: hogy ha az árverezéshez személyesen akarnak hozzájárulni, a kikiáltási ár 10%-ját készpénzben, vagy folyó árfolyam szerinti hazai földtehermentesítési értékpapirokban magukkal hozni, ha pedig írásbeli ajánlatokat tennének, azt azokhoz csatolni, s ez utóbbit 50 kros bélyeggel ellátni el ne mulasztásák.

Az árverezési feltételek a hivatalos órák alatt a főjegyzői hivatalnál, bárki által megtekinthetők.

Írásbeli ajánlatok, a városi tanácshoz bérmentesen küldendők.

Marosvásárhelyt, november-hó 15-kén, 1873.

A városi tanács.

Nem hivatalos.

Legujabban megjelentek és

Stein János könyvkereskedésében Kolozsvárt kaphatók:

Naptárak 1874-re.

AZ „ATHENAEUM”

(Ezelőtt Emich Gusztáv)

Nagy Képes Naptára

az 1874-dik évre.

Szerkeszti Sárkány János Ferencz. Teljes tiszti ezimtárral Tizenötödik évi folyam számos fametszvényvel.

Ára 1 forint.

Ez a legszebb, legteljesebb és aránylag legolcsóbb naptár.

Gazdasági zseb-naptár 1874-dik évre.

XIV-dik évfolyam.

Szerkeszti Kodolányi Antal.

Jegyzék alakban angol vászonba kötve és irónnal ellátva, 12 hónapra szóló teendők és naplók külön-külön füzetével.

Ára 2 frt.

Egyetemi hallgatók

Zseb-naptára

1873. évre.

Szerkeszti KAN BELA. Első évi folyam.

Angol-vászonba kötve, jegyzék-alakban, irónnal ellátva.

Ára 1 frt 20 kr.

Közhasznú

Erdélyi Képes Naptár

1874-dik közönséges évre.

Különös tekintettel a vásárok hibátlan kiadására.

Tizenötödik évfolyam. Ára 26 kr.

Kossuth Naptár 1874.

Szerkeszti Honfi Tihamér. Negyedik évfolyam. Ára 40 kr.

Magyar kézmű-iparosok Képes Naptára az 1874-dik évre.

Szerkeszti Csukási József. Első évfolyam. Számos fametszvényvel. Ára 50 kr.

Protestáns új képes Naptár 1874-dik évre.

Szerkesztette Dömötör János tanár. Új folyam.— II. év. Ára 50 krajczár.

AZ ATHENAEUM

Kis Képes Naptára

az 1874-dik évre.

Szerkeszti Sárkány János Ferencz. Negyedik évi folyam. Számos renek metszvényvel. Ára 50 kr.

Balpárti Nép-Naptár.

Balpárti polgártársai számára szerkeszti Vasgyuró Tamás. 1874. Negyedik évfolyam. Ára 50 kr.

A „Nép Zászlója” Naptára 1874.

A magyarnép számára. Szerkeszti Áldor Imre. Hatodik évfolyam. Ára 40 kr.

A magyar nők Házi Naptára 1874.

Szerkeszti Beniczky Irma. Hatodik évi folyam. Ára 60 kr.

Határidő-Naptár.

Mindennemű hivatalnokok, ügyvédek, jegyzők, orvosok, gazdatisztek, utazók és üzerek számára. 1874. Ára 1 frt 20 kr.

Falusi Gazda Naptára 1874. évre.

A földművelés, kertipar és gazdaság évi Közlönye, földbirtokosok, kertész-gazdák, lelkészek, iskolatanítók és gazdatiszteknek ajánlva: Több szakértő közreműködésével. Szerkeszti dr. Farkas Mihály földbirtokos. X-dik évfolyam. Ára 80 kr.

Dr. Joh. Nep. Vogl's Volks-Kalender

für das Jahr 1874. Dreissigster Jahrgang. Preis 65 nkr.

Der Wiener Bote

Illustrierter Kalender für Stadt- und Landleute auf das Jahr 1874. Von Carl Elmar. Preis 36 nkr.

Fromme's Oesterreichischer Medizinal Kalender.

Neunundzwanzigster Jahrgang. 1874.

Herausgegeben von Dr. Josef Nader.

Mit dem Portrait des Hofrathes Prof. Dr. Bamberger.

Preis 1 fl. 60 xr.

Alois Bucsánsky's Grosser Bilder-Kalender

für das Gemein-Jahr 1874. Sechszundzwanzigster Jahrgang.

Mit in den Text gedruckten Bildern. Preis 40 nkr.

Neuer illustrirter Volks-Kalender

für Ungarn und Siebenbürger auf das Jahr 1874.

Das Kalendarium verfasst von Prof. Dr. Franz Albert von Monte Dego Direktor der Sternwarte zu Erlau. Preis 50 nkr.

(462) (1—8)

Eladó liszt és korpa.

Nagyhiduteza 6 dik sz. Kalmár József.

féle házban: 140 mázsa liszt és korpa eladó 1/4 mázától felfelé.

Dara 14 frt. Nr. 0. 14 frt. Nr. 1. 13 frt. Nr. 2. 12 frt. Nr. 3. 11 frt. Nr. 4. 9 frt. Nr. 5. 8 frt. Korpa 2 frt 20. 50 mázsa vételnél 5% engedély.

KLÓSZ TERÉZ L., tulajdonosnő.

Orlicé R. urnak,

Illalás kőszőnet

menyinyesjuttani tanár

Berlin, Wilhelmstrasse 125.

Kétségbe akartam már esni, sok adóságon volt, nem tudtam magamon segíteni, akkor ORLICÉ R. tá. ár urhoz fordultam, azt tanácsolta, hogy juttassam a 2. és 5. sz. kőszőnetet, tettem rá 3 frt s nyertem 14,440 frtot. Most vége minden aggodalomnak, férjhez adom leányomat s vígan élek tovább.

(463) (1—1)

Post. november 4-én, 1873. Spevák Teréz, Sebástyénér.

(442) (3—3)

Tudósítás!

Helyszűke miatt a porcellán és finom üveg kereskedéssel felhagyván, sietek ezeken minél előbb tudatni, hogy az eddigi olcsó árakból még 25 százalékokat elengedek.

TEUTSCH J. B., Segesvárt.

(260) (7—*)

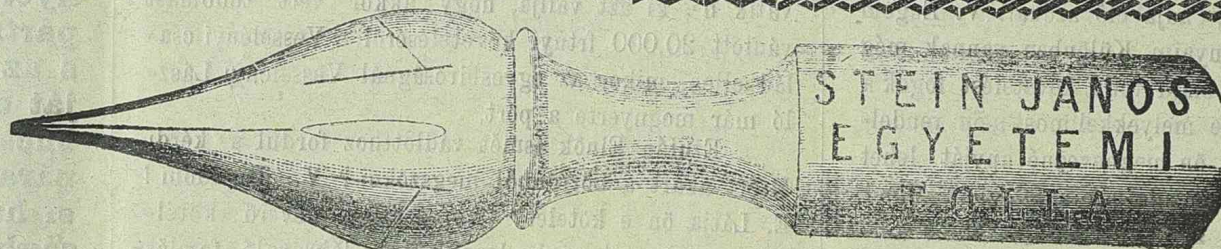
Mellszörp.

Háziszer

nem gyógyszer,

mely ártalmatlan, de a mell-szerveket felüdítő s gyógyító növényekből áll, ismeretes már 20 éven felül mindenkinek megkülönböztetve sat. sat. által okozott nyak- és mellfájdal-mak elleni jótévő gyógyító erejéről. Az 1867-diki párisi világkiállításán jutalmat nyert. Kapható: Valódi minőségben Kolozsvárt Binder Károly Sze-tháromsághoz címzett gyógyszerárában belmonostortetza a R-doute során.

(328)

(6—6)

STEIN JÁNOS egyetemi fém-tollai,

melyek czélszerű metszés, ruganyosság és tartóssággal még azt az előnyt párosítják, hogy egész finom, tompább és legtompább, tehát háromféle alakban lévén készítve, azt a czélszerűséget nyújtják, hogy ki-kézi a maga kezéhez alkalmas tollat választhat, fémvegyületek pedig olyan lévén, hogy a különféle tentarenek által nem oxydálódnak, soha sem rozsdáznak; leginkább megfelelnek azon igényeknek, melyeket jó írótolllól követelni lehet, s a legfinomabb írásra, valamint közönséges gyorsírásra is egyformán használhatók.

Kaphatók STEIN JÁNOS papirkereskedésében

Kolozsvárt, főtér 2-dik sz. a.

Ára 1 doboznak (12 tuczet) 2 frt.

Postai utánvétellel 2 frt 10 kr.

Legujabb és legkitünőbb fog óv- és tisztító szer

van Buskirk illatos

SOZODONT-ja,

mely a legelső amerikai orvosi tekintélyek által megvizsgálva, legczélszerűbbnek találtatott s jó tulajdonságai folytán világhírré vergődött.

Eredeti minőségben kapható egyedül Kolozsvárt Stein János papirkereskedésében mint főraktárosnál.

Egy üveg ára porral és használati utasítással 3 frt. o. ért.

Probaüvegek néhány napi használatra való Sozodonttal, ingyen szolgáltatnak.

Dr. Ziurek, hites törvényszéki és kereskedelmi vegyész Berlinben, a SOZODONT pontos vegy-elemzése után következő véleményét adott felőle:

A nekem van Buskirk Sozodont-ja nevezett alatt megvizsgálás végett átadott fog-tisztító szer nem tartalmaz egészség-ellenes anyagokat, sőt mint igen czélszerű ajánlható a Dr. ZIUREK.